

Under hensyn til de øgede udgifter for arbejdsløshedskasserne, som de nævnte forslag vil medføre, finder regeringen det rimeligt at foreslå, at der til delvis imødegåelse af kassernes forøgede udgifter foretages en forhøjelse af det offentlige refusion af de såkaldte sociale ydelser, blandt hvilke særlig kan nævnes udgifterne til børnetillæg, huslejhjælp og brændselshjælp samt udgifterne, der fremkommer ved, at der ydes forsørgere højere understøttelse end ikke-forsørgere (forsørgertillægget). Disse udgifter, der nu refunderes med 80 pct., foreslås fremtidig refunderet med 85 pct., men dog kun til kasser, hvor antallet af understøttede dage pr. nydende medlem har andraget over 15 dage.

Merudgifterne for kasserne — og det offentlige andel heraf — ved de foreslåede forbedringer af understøttelsessatserne m. v. samt forhøjelse af refusionsprocenten til kassernes sociale ydelser er på basis af en ledighed som i 1959-60 på $5\frac{1}{3}$ pct. beregnet til følgende beløb:

	Samlede merud- gifter	Det offent- liges andel	Kasser- nes andel
	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.
Forhøjelse af dagpenge og børnetillæg	16	6,9	9,1
Bortfald af fradrag i huslejhjælp for hustru- fortjeneste	1	0,8	0,2
Graduering af brænd- selshjælpen	2	1,6	0,4
Lempelse af karenstids- reglerne	5,6	2,7	2,9
Forhøjelse af refusions- procenten til de soci- ale ydelser	—	2,7	÷ 2,7
I alt	24,6	14,7	9,9

Merudgifterne som følge af de andre forslag, der under forslaget om ophævelse af kommuneinddelingen med hensyn til huslejhjælpens maksimum, kan ikke beregnes, men vil være ubetydelige.

Endelig foreslås der en del ændringer af redaktionel art som følge af gennemførte ændringer i den øvrige sociale lovgivning.

Til de enkelte forslag.

Til § 1.

Til nr. 1.

Som anført foran under de almindelige bemærkninger til lovforslaget foreslås refusionen af de sociale ydelser forhøjet fra 80 pct. til 85 pct. for så

vidt angår arbejdsløshedskasser, hvor gennemsnit af understøttede dage pr. nydende medlem har andraget over 15 dage. Den forhøjede refusion vil for tiden komme 14 arbejdsløshedskasser til gode, herunder Arbejdsmandenes- og Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Til nr. 2.

Forslaget er redaktionelt og skyldes den nye lov nr. 169 af 31. maj 1961 om offentlig forsorg, der træder i kraft den 1. april 1962.

Til nr. 3.

Forslaget vedrører dagpengesatserne. Udover en forhøjelse af satserne, hvorom henvises til de almindelige bemærkninger, foreslås det, at dagpengesatserne fremtidig reguleres i overensstemmelse med variationen i den gennemsnitlige timefortjeneste inden for håndværk og industri, beregnet for samtlige arbejdere (d. v. s. såvel faglærte som ufaglærte og såvel mandlige som kvindelige arbejdere), således at der bortses fra samtlige tillæg — undtagen dyrtidstillæg — og således at beregningerne omfatter såvel tid- og akkordløn. Som basis for reguleringen foreslås anvendt timefortjenesten i april kvartal 1961, således at dagpengesatserne reguleres med virkning fra 1. april i det forhold, timefortjenesten i det nærmest foregående april kvartal er steget eller faldet i forhold til timefortjenesten i april kvartal 1961. De i lovforslaget angivne satser vil således første gang blive reguleret pr. 1. april 1963, hvis timefortjenestens ændring giver grundlag derfor. Det bemærkes, at det statistiske departements lønberegninger, som foreslås anvendt, for april kvartal foreligger offentliggjort i passende tid inden følgende 1. april, medens beregningerne for juli kvartal først foreligger i løbet af marts.

Til nr. 4.

Ændringsforslaget angår forhøjelsen af børnetillægget, hvorom henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5.

Om den foreslåede reguleringsbestemmelse henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3.

Til nr. 6, 7 og 8.

Siden huslejhjælp ved lovanordning af 20. marts 1945 blev indført som led i arbejdsløshedsforsikrings ydelser, har denne hjælp — som andre sociale ydelser — været ydet med en højere sats i kommunegruppe I og II, d. v. s. byer og bymæssige bebyggelser, end i det øvrige land.